

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I september 2014/1

Nová lezecká stena
na Košiarom
briežku ...

strana 4

Vo francúzskej cudzineckej légii slúžil
aj Novovešťan ...

strana 5

Spoznajte tajomné
podzemie provinčného domu ...

strana 5

Ako pstruhy, lipne,
či hlavátky (ne)končia na udiciach...

strana 7

Editoriál

Z maličkostí sa skladá svet. Ten zhmotný, aj ten nehmotný. Aj taký amatérsky fyzik, ako som ja, už niečo počul o tých najdrobnejších čiastkach, z ktorých sa skladajú atómy. A tie vytvárajú všetko živé aj neživé na tejto planéte. Od malého mravčeka, až po masívne steny Mount Everestu. Od čiastočiek planktónu, až po tie najmonumentálnejšie stavby sveta. Prislovie hovorí, že „*kto si neváž malú peniazku, nezaslúži si veľkú*“. A tak, ako s peniazmi, je to aj so šťastím, láskou, prácou, či rodinou. Jednoduché hodnotami, ktoré nás naplňujú uspokojením. Kto pozná cenu maličkostí, dokáže sa úprimne potešiť zo života. Aj keď nie vždy prináša iba to dobré.

Skromnosť, obetavosť, úcta a pracovitosť - to sú 4 ingrediencie, s ktorými život chutí. Dávajú mu pevný základ, istotu do budúcnosti. Kvôli týmto vlastnostiam máme ľudí radi a vážime si ich. Úprimne, ľudsky. Na rozdiel od egoistov, snobov a malomeštiakov. Tí často zostávajú, obklopení neúprimnými priateľmi a pochlebovačmi, ale v podstate sami, so svojimi „hodnotami“ - mocou a majetkom.

Aj veľkosť človeka sa skladá z maličkostí. Niektoré z nich zdedíme po rodičoch, niektoré získame na základe skúseností, ale to podstatné dostaneme výchovou. Od prvých dní novorodeniatka, až po dospelosť. Nie nadarmo sa hovorí: „*Ohýbaj ma mamko, dokiaľ som ja Janko*.“ Veru, Jana, už nikto neohne.

Hoci aj správanie a konanie dospelých ľudí môžu ovplyvniť „podnety“ z okolia. V každom z nás driemu, okrem dobrých vlastností, aj tie horšie. Dobré a slušne vychovaný človek ale pozná rozdiel medzi dobrom a zlom. Nezoberie úplatok, neublíži iným, len aby získal niečo vo svoj prospech. Kresťania majú Desatoro, a tí ostatní môžu dodržiavať nepísaný kódex mravného správania sa. A prečo o tom píšem? Začal sa nám nový školský rok a práve školy sú po rodinách najdôležitejšími miestami, kde možno deti a mládež vychovávať. Nielen vzdelávanie, ale aj výchova je veľikánskou zodpovednosťou našich učiteľov a učiteliek. A pri tejto príležitosti im všetkým chcem popriať veľkú chuť do práce, pretože z maličkostí, ktoré môžu teraz ovplyvniť môže v budúcnosti vyrásť niečo, na čo budú všetci Novovešťania hrdí.

-leb-

NEVYUŽITÉ ŠANCE, VÝZVA DO BUDÚCNOSTI

Keby sa splnila aspoň desatina prísľubov o projektoch, ktoré mali priniesť Novovešťanom nové pracovné príležitosti, nepracovali by už iba tí, ktorí pracovať nechcú alebo nemôžu. A keby sa mohla dať na výstavbu ciest a chodníkov v meste aspoň stotina peňazí, ktoré mali v sľubovaných projektoch do nášho mesta prísť, travertínovú dlažbu by si užívali aj na Vilčurni.

Ale poďme pekne po poriadku. Mäsokombinát na okraji mesta. V cene takmer miliardy korún. Postavili budovu, priviezli moderné vybavenie... ale zo sľubovaných stoviek pracovných miest nebolo nič. Len jeden pán poslanec vtedy

vládnuceho HZDS beztrešne ožbovraňoval Slovensko a z Novovešťanov, čakajúcich, po likvidácii viacerých podnikov v meste, na prácu, si takto nepekne vystrelil. Vyše 20 rokov tento obrovský objekt chátra. Len občas si v ňom, symbolicky, zastreľujú vyzná-

vači paintballu. V rovnakom čase bol zlikvidovaný Nový domov - fabrika na výrobu nábytku. Do opustených hál už odvtedy, okrem potkanov a bezdomovcov, nikto nevošiel. Ani práca, ktorej by sa tam určite páčilo. Ved' si tam užívala dlhé desiatky rokov. Po-

žiar zmenil fabriku na ruinu, ktorú nechce nikto ani zlikvidovať. Možnože je aj dobré, že nám dodnes aspoň pripomína, aké tradície a potenciál mesto má. Pán Miroslav (53 r.), bývalý majster v Novom domove si dodnes

pokračovanie na str. 2

ŠUŠKANDA

Už pár rokov má Spišská Nová Ves svoje Beverly Hills. Kedysi záhradkárská oblasť a jablonoňový sad na úbočí Blaumontu stratila romantické čaro a zmenila sa na vilovú štvrť.

Romantici sa s tým už zmierili. A obyvatelia spišskonovoveského Beverly Hills si postavili cesty, bazény pri domoch a je im dobre aj bez toho, aby pri tom museli sedieť na konároch.

Ešte dlhšie má Spišská Nová Ves aj svoj dom, akoby vystrihnutý z Potemkinovskej dediny. A nie je to hocijaký dom, ale ten najkrajší - Provinčný. Pri pohľade naň z námestia

sa vám zastaví dych - nad jeho krásou. Opačné pocity vyvoláva pohľad na zadný trakt budovy. Už roky sa na jej dezolátny stav, holubie výkaly a s nimi spojený podštantart sťažujú obyvatelia mesta, aj podnikatelia. Budovu spravuje Košický samosprávny kraj a našim poslancom v jeho zastupiteľstve sa roky nedarilo presvedčiť kolegov z ostatných regiónov, aby

pokračovanie na str. 3

DNI MESTA - LUXUSNÁ ZÁBAVA

Už tradične sme sa mohli s letom trochu predčasne rozlúčiť v posledných augustových dňoch vo veľkom štýle. Dni mesta nás na chvíľu ponorili do histórie.

Zároveň ukázali šikovnosť remeselníkov, talent umelcov, ale predovšetkým bojové umenie nadšencov tohoto druhu zábavy. Je paradoxné, že v ponúkanom programe, a možno aj na strane návštevníkov mali prevahu „cezpoľní“. Slávnosť to ale bola okázalá. Plná farebných kostýmov, zahra-

pokračovanie na str. 4

Nevyužité šance ...

pokračovanie zo str. 1

nevie vysvetliť, prečo musela fabrika skrachovať a žiadna drevárska výroba sa do nej už potom nevrátila. Hovorí: „Po skončení drevárskej priemyslovky som si hneď našiel prácu v Novom domove. Na Spiši je dostatok dreva, škola vychovávala fachmanov vo svojom remesle. Myslel som si, že tam budem pracovať do dôchodku. Ešte aj syna som presvedčil, aby išiel študovať, ako ja, na drevárku. Poslúchol ma, ale kým zmaturoval, fabriku stihli zlikvidovať. Dnes robí stavbára v zahraničí. Ja sa pozerám, ako poľské kamióny naložené našim drevom ničia naše cesty a také isté kamióny sa k nám vracajú s nábytkom, ktorý si tu kupujeme. Veď je to smiešne, vlastne smutné.“

Ďalším „objektom duchov“ je areál bývalých kasární. Hneď potom, ako boli odovzdané Ministerstvom dopravy, sme sa od vedenia mesta dozvedeli, že tam postaví nové byty. Už 7 rokov Hornád ticho žblnkoce v susedstve kasární a nerušia ho žiadne stavebné aktivity. A hollywoodskí režiséri hororových filmov by si určite zgustli aj na budove bývalej ľudovej školy. Unikátna budova v centre mesta priamo pod oknami radnice úspešne chátra. V živšej pamäti máme rôzne projekty a vizualizácie v ktorých sa mal daný objekt prepojiť s budovou Spišanu, kde malo vyrásť obchodné centrum. Namiesto toho vyrástla na streche tráva...

„Skvelo“ je využitá aj budova bývalej baníckej priemyslovky. Ak chcete niečo založiť,

či kúpiť si niečo do záhrady máte jedinečnú šancu, pretože v ozrutánskej budove nájdete len tieto dve prevádzky. Unikátnym projektom mal byť Spišsko-gemerský sociálny podnik. Sľuboval prácu aj plácu stovkám Novovešťanov. Miliónmi eur ho podporila aj Európska komisia. Vytvoril akurát miesta pre administratívne

pracovníčky, ktoré spočítame na prstoch jednej ruky. A rovnako počítadlo nám vystačí aj pri počítaní mesiacov, koľko v tomto nepodarenom podniku pracovali. Samostatnou kapitolou sú Priemyselný park a priemyselná zóna. Miesta, kde sa mali, podľa sľubov, hrnúť zahraniční investori. Do Parku prišli kvôli

Embracu CRW - brazílčania vyrábajúci súčiastky z plastov. Vystriedalo sa tam aj pár malých firiem. Sľubovaných 800 pracovných miest park v najlepší rokoch naplnil ledva z polovice. A to už majú zahraniční investori k dispozícii aj Priemyselnú zónu Podskala. Krásny, veľký, rovnučký pozemok s infraštruktúrou, na ktorý občas pristanú bociany, ktorým tam pred 2 rokmi zbúrali vysoký komín.

„Mesto určite má potenciál prilákať nových investorov. Ale čakáním v kanceláriách ich asi nepresvedčíme. Treba ich vyhľadať, osloviť, navštíviť a presvedčiť, aby k nám prišli. Vytrvalo a neprestajne. Niektoré zo spomínaných budov predsa nie sú majetkom mesta. To je síce fakt, ale práve volení zástupcovia by sa mali snažiť a nachádzať ces-

tičky ako čo najefektívnejšie komunikovať s majiteľmi. Veď sú to budovy priamo v srdci nášho milovaného mesta. Mal by sa urobiť dôkladný audit nehnuteľného majetku, aby sme presne vedeli s akými kartami môžeme ísť pred potenciálnych investorov. Uvedomiť si, že menej je niekedy viac, myslieť aj na pridanú hodnotu. Maximálne vyjsť tomu kto by tu chcel investovať svoje peniaze v ústrety, neustále komunikovať, presvedčať, pretože s investíciami príde aj práca pre ľudí“ myslí si mestský poslanec Pavol Bečarik. Jeho slová dávajú logiku a hlavne vyznievajú uveriteľne. Nehovorí o zázraku, ale o práci. Dokázali to v Kechneci pri Košiciach, kde takto vytvorili viac pracovných miest, než má dedina obyvateľov, tak prečo by sme to nedokázali aj u nás?

-le-

RASTISLAV JAVORSKÝ: NA PRIMÁTORA TENTO ROK KANDIDOVAŤ NEBUDEM

Už druhý rok dostávajú Novovešťania do schránok Spišského Patriota. Určite si už všetci všimli, že sa v nich častejšie objavujú názory Rast'a Javorského, podnikateľa a poslanca Košického samosprávneho kraja. Nie náhodou. Ich vznik bol jeho nápad a na jeho pleciach leží aj ich pravidelné vydávanie. O Patriotovi, ale aj o politických ambíciách a ľudských, či občianskych prioritách hovorí otvorene a priamo.

„Záleží mi na tomto meste, v ktorom žijem. Veľa sa mi na ňom páči, ale sú aj veci, ktoré by sa, podľa mňa, dali robiť ešte lepšie. A keďže tu chcem zostať žiť, pracovať a vychovávať svoje deti, rozmýšľal som, ako niečo pozitívne pre Spišskú Novú Ves a jej ľudí urobiť. Prvým krokom k zlepšeniu je komunikácia. A túto možnosť - vypočuť si a povedať aj iné názory, predstaviť šikovných a schopných ľudí ostatným - tak toto mestské médiá neponúkajú. Tá Spišská má výnimočných ľudí, výnimočné miesta a ja som chcel aj ostatným ukázať, že máme byť na čo hrdí.“

Niektorí ľudia si to spájajú

s **tvojimi politickými ambíciami. Majú pravdu?**

„Ak pod politikou chápeme záujem o veci verejné, tak áno. Život ľudí je ovplyvňovaný politikou, ale nemám na mysli politické strany. Ja chápem politiku ako prácu pre ľudí. A aj Spišský Patriot je určený ľuďom. Z tohoto uhla pohľadu naplňa moje politické ambície - urobiť niečo pre ostatných. Prežili sme už voľby do samosprávnych krajov a nemyslím si, že by sa Patriot zmenil na predvolebné noviny. Pred nimi aj po nich sa snažím predstavovať ľudí, ktorých si vážim, ktorí niečo dokázali, a ktorých by mali lepšie spoznať aj ostatní Novovešťania. A je úplne jed-

no, z akej politickej strany sú, ak sa náhodou angažujú aj v politike. Tieto noviny sa nestanú politickými. Budú vychádzať aj po komunálnych voľbách, verím, že ešte veľa rokov. Takýto formát tu, podľa mňa, chýbal.“ **Spomínaš blížiacu sa komunálnu voľbu. Pošukáva sa, že chceš kandidovať na post primátora. Je to pravda?**

„Raz možno áno. To všetko je ale vecou vývoja. Kandidovať na takú významnú funkciu si tiež vyžaduje svoj vývoj. Bol som už dvakrát poslancom Mestského zastupiteľstva. Odvtedy sa funkcie a právomoci miest a obcí výrazne zmenili. Je preto ferovejšie a zodpovednejšie, ak sa budem v novembri

uchádzať o podporu voličov na funkciu poslanca Mestského zastupiteľstva v Spišskej Novej Vsi. Takže, nie, nebudem v týchto komunálnych voľbách kandidovať na primátora.“

Aj ako kandidát na poslanca musíš mať konkrétne predstavy o tom, čo a ako robiť, aby bol život v našom meste ešte lepší. Aké sú tvoje priority?

„Ak dostanem príležitosť a dôveru, budem žiadať nové vedenie Radnice, aby sa venovalo prednostne tomu, čo ľudia v súčasnej dobe potrebujú najviac - hľadaniu a nachádzaniu pracovných príležitostí. Už je načas skončiť politikárčenie, vyhováranie sa na iných. Dô-

ležité sú aj nové lavičky, ale zamestnanosť je teraz prioritou číslo 1. Potvrdzujú to moje nespočetné stretnutia a rozhovory s ľuďmi. Aj Novovešťania, ktorí šíria dobré meno nášho mesta v zahraničí, a o ktorých pravidelne píšeme v Patriote, nemusi všetci odísť za hranice. Mnohých k tomu donútili okolnosti, najmä zúfalá ponuka pracovných miest. Ďalšie dôležité témy sú bývanie, pripojenie mesta na dopravnú sieť apod.

Vo voľbách do samosprávneho kraja si dostal zo všetkých spišskonovoveských kandidátov najviac hlasov. Ľudia, ktorí ti prejavili dôveru, ale určite aj ostatných voličov bude zaujímať, či podporíš niektorého

z kandidátov na nového primátora mesta. Už máš v tejto otázke jasno?

„Počkám si do 21. septembra, kedy budú známe mená všetkých oficiálnych kandidátov. Potom, ako zodpovedný občan, poviem svoj názor. Dnes viem, že rozhodujúce pre mňa bude, ako toho človeka poznám, čo už v živote dokázal a či bude mať priority podobné tým mojim. V prvom rade spokojnosť občanov mesta. Vieme, že ľudia potrebujú chlieb a hry. Dnes sme svedkami toho, že hier dostávame od vedenia mesta oveľa viac, ako chleba. A tento nepomer sa musí zmeniť v prospech chleba.

Ďakujem za rozhovor.

-le-

Byty na predaj

3-izbový byt na prízemí,
76,75 m² - možná dohoda, zľava

64 450
eur s dph

1-izbový byt
na 4. poschodí, 33,3 m²

28 580
eur s dph

3-izbový byt
na 5. poschodí, 74,94 m²

64 250
eur s dph

3-izbový byt
na 5. poschodí, 71,88 m²

61 640
eur s dph

Nebytový priestor/polyfunkčný priestor - predaj za zvýhodnenú cenu

Ponúkame do prenájmu 1,5 izbový byt 230 EUR /mes. bez energií, a 2 izbový byt 260 EUR /mes. bez energií. Oba byty sú na Brusníku, Sp. Nová Ves.

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29, 052 01 Sp. Nová Ves, Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39, e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

II. vlna výstavby garáží, Sadová 1, možná rezervácia.

- ohradený a monitorovaný areál
- automatická brána na diaľkové ovládanie
- prídte si zarezervovať svoju garáž

Cena garáže

8 990 €
vrátane DPH

www.panoramacity-sro.sk

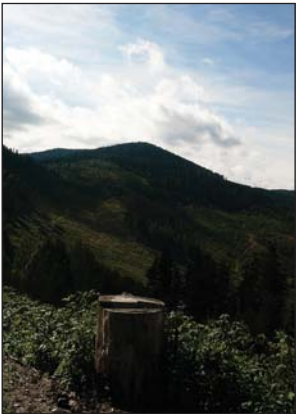
Chrapčiakova 688/29, 052 01 Sp. Nová Ves, Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39, e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

Dedo Mikuláš, familiárne zvaný Mit’o má tri svoje zlatička: dvojročného labradorského retrievera Luka, osemročného vnuka Lukáša a trinásťročnú susedkinu dcéru Luciu. Cez týždeň majú čo robiť, ale v sobotu ráno sa u deda rozletia dvere a deti zavelia:

Ide sa do lesa. DNES DO KILOMETROVEJ VÝŠKY

Novoveská Huta, ako miestna časť Spišskej Novej Vsi je ideálnym východiskom na krajinárske turistické trasy z viacerých dôvodov. Je ľahko prístupná mestskou autobusovou dopravou, ponúka možnosť značených turistických trás na všetky svetové strany, je tu príležitosť na oddych a osvieženie po turistike a príjemné, temer dedinské prostredie. Tieto výhody navyše obohacujú mnohé krásne výhľadové miesta, lebo tu už viac rokov prebieha (z objektívnych dôvodov) intenzívny výrub lesa a tak sa dá z okolitých kopcov hľadiť ďaleko a navyše aj zaujímavo. My sme sa vybrali na trasu, ktorá nás zavedie na poľanu, ktorá je zaujímavá tým, že sa nachádza v nadmorskej výške presne tisíc metrov. Začíname pri orientačnom stĺpe v strede obce, pri hostinci Poľovník. Kopírujúc hlavnú cestu do Rožňavy po zelenej turistickej značke prichádzame za desať minút do **Stražanskej Huty**, kde pri domoch odbočujeme, vždy po zelenej, smerom vľavo hore do lesa. Na tomto mieste len pripomeniem, že mám pre vás na úvod dve správy, ako to obvykle býva, jednu dobrú a jednu zlú. Začnem tou horšou: Až na poľanu pôjdete vždy hore kopcom. Tá lepšia je, že to stúpanie nie je nikde extrémne a tak si len zvolíte vám vyhovujúce tempo a výstup zvládnete v pohode. Prechádzame teda tiahlym stúpaním po lesnej ceste, v podstate južným smerom a približne za hodinu prideme opäť na hlavnú cestu k horám na **Gretľu**. Tu chvíľu, asi 50 metrov po pravej strane cesty až na ostrú zákrutu, kde vedie ďalej do lesa, rov-

no, západným smerom užšia asfaltová cestička. Na stráňach vľavo nás neustále sprevádzajú všakovaké druhy húb, ktoré

Dĺžka trasy: cca 15 km
Doba prechodu: cca 3,5 hod.
Prevýšenie: Novoveská Huta (550 m) - Poľana pod Muráňom (1 000 m) - 450 metrov
Trasa: Novoveská Huta - Stražanská Huta - Gretľa - Poľana pod Muráňom (zelená) - Kráľov prameň - Stražanská Huta - Novoveská Huta (modrá)
Orientácia: Mapa č. 124 Slovenský raj, 1: 50 000, VKÚ Harmanec
Prístup: MHD, linka č. 3, Spišská Nová Ves- Novoveská Huta

už nezadržateľne prichádza jeseň, čoho svedkom je aj na ostro modrú kvitnúci horec. Po asi polhodine vcelku príjemnej prechádzky s nenáročným stúpaním sa začínajú vpravo odkrývať neuveriteľné výhľady severným smerom. Pozorný a krajinne znalý turista uvidí Vysoké Tatry, Spišský hrad a je odtiaľ aj jedinečný výhľad s kombináciou Spišská Nová Ves, Levoča a Mariánska hora. Na konci nášho výstupu, vpravo okolo Suchej hory prideme na **Poľanu pod Muráňom**. Tu je treba vojsť do prava do lesa a zhruba po 50 metroch je pri smrekovej mladine skutočne ideálny výhľad do veľkej časti Hornádskej kotliny. Na poľane odbočíme mierne doprava, do lesa a po chodníčku, po modrej turistickej značke začíname zostupovať nazad do Novoveskej Huty. Po chvíli sa les končí, vychádzame na lúky s vysokou trávou a mladými briezками a vždy dole, severným smerom, miestami sa strácajúcim chodníkom prideme nakoniec do starého jedľového lesa a po prudkom zostupe stojíme o pol hodiny na asfaltovo-štrkovej ceste, ktorá vedie smerom vľavo ku Kráľovmu prameňu a na Muráň. My ale odbočíme dole, doprava a o 15 minút sa vrátíme znova do Stražanskej huty a po hlavnej ceste opäť k orientačnému stĺpu na maličké námestie v Novoveskej Hute. Dnešná trasa, ktorú som Vám predstavil je vhodná ako poldňový výlet pre rodiny s deťmi, alebo ako prechádzka pre staršie páry, ktorí si chcú vychutnať najmä pekné výhľady z kopcov do dolín na lesy, poľany a na Spišskú Novú Ves.

Michal Buza starší

ZÁPISKY POSLANCA VII.

Tak už je to tu. Školáci a poslanci zasadli do lavíc. Lastovičky, bociany a ďalší teplomilní vtáci začínajú baliť pred dlhým letom (a po krátkom lete) na juh. Huby vytŕčajú svoje pestrofarebné klobúky z machu, trávy, alebo spod listov a ihličia. Ani naše lesy nechcú zostať pozadu a hýria farbami, vďaka ktorým nám nikdy nezovšednejú. V obchodoch sa už začínajú objavovať čokoládové postavičky Mikuláša, anjela a čerta. To je znamenie - jeseň nám klope na dvere. Záhradkári vláčia domov dopestovaných úrodu a tam sa do noci vo veľkom zavára, suší a zamrazuje. A tak ako sa zvieratá, stromy a obyčajní ľudia začínajú pripravovať na zimu, na slovenskej politickej scéne sa začína variť čajíček na novembrové komunálne voľby. Starostovia a primátori, ktorí by chceli byť opätovne zvolení dali nabrúsiť nožnice a budú prestrihávať pásy v tempe, aké by im závidel aj Nožnicovoruký Edward. Z obecných a mestských rozpočtov budú organizovať rôzne akcie, na ktorých si budú robiť vlastné kampane, hoci takéto politické správanie a využívanie verejných prostriedkov na osobnú propagáciu považuje vyspelý demokratický svet za zvlášť

opovrhnutiahodné. Ich protikandidáti sa budú rovnako aktívne snažiť oslovovať voličov. Väčšina z nich ale „za svoje“. Poštárky čaká fuška - letáky, retušované fotografie mužov a žien, ktorí by chceli ovplyvňovať život v mestách a obciach Slovenska zaplnia naše schránky. Väčšina z nich skončí okamžite v zbere papiera, ale ja odporúčam prečítať si to nekonečné množstvo sľubov, ktoré nás zaplavia. Až tie nám ukážu, čo všetko doterajší starostovia a primátori neurobili, alebo urobili zle. Tak ako sa menia ročné obdobia, móda, účesy, menia sa aj názory a správanie sa niektorých kolegov poslancov. Pre nás, ktorí nie sme členmi žiadnej strany, je správanie sa kolegov-straníkov predvídateľné asi ako počasie v apríli. Kým počas debát v jednotlivých výboroch sa prejavujú odborne a konštruktívne, akonáhle zasadnú do poslaneckých lavíc a sú pod dohľadom svojich šéfov, akoby ich náhle postihol syndróm stádovitosti. Okamžite majú všetci rovnaký názor na všetko. V takých chvíľach si zvyknem položiť otázku: Načo je nám toľko poslancov, na úrovni dedín, miest, krajov, či štátu, keď jediné, čím prispievajú k rozvoju spoločnosti je ich neochvejné a spoľahlivé hlasovanie - tak ako im ich bossovia prikážu? Už veľkí myslitelia, akým bol určite aj Albert Einstein, dávno potvrdzujú, že práve pri konfrontácii názorov, snahe o pochopení toho druhého sa rodia tie najväčšie myšlienky. Možno práve preto nám takéto myšlienky na Slovensku občas chýbajú.

Rastislav Javorský

ŠUŠKANDA

pokračovanie zo str. 1

zahlasovali za tak prepotrebnú rekonštrukciu a opravu fasády v zadnom trakte Provinčného domu. Lešenie, ktoré tam pred nedávnom vyrástlo, je dobrým znamením, že ľady sa konečne pohli. Či už to má na svedomí nová generácia poslancov, ale niečo iné, je menej dôležité, ako samotná skutočnosť, že sa tak dôležitá oprava konečne začala. Skúsenosť nás učí, nechváliť deň pred večerom. Lešenie zatiaľ stojí len pri jednej časti zadného traktu Provinčného domu. Žiaden súdny Novovešťan nepochybuje, že sa

po ukončení prác presunie aj k druhej zdevastovanej stene. A my sa budeme môcť pýšiť nádhernou budovou bez obáv, aby sa naši hostia išli pozrieť aj na jej zadnú časť.

-le-

SPOMIENKY STARÝCH SPIŠIAKOV

SLOVENSKÉ NÁRODNÉ POVSTANIE

Šedemdesiat sedem ročná Mária Pižemová je dôchodkyňa zo Spišskej Novej Vsi. Dve sedmičky určujúce jej súčasný vek ako by naznačovali, že stretnutie a rozprávanie s ňou bude patriť k tým šťastným a obohacujúcim chvíľam. A také aj bolo. Témou bolo spomínanie na obdobie staré 70 rokov, to znamená 2. svetovú vojnu a špeciálne udalosti v čase Slovenského národného povstania. Pani Mária mala 7 rokov, ale tá sedmička bola vtedy menej šťastná, ako tie súčasné dve.

„Nikdy nezabudnem na to, keď nás obsadili Nemci. Veľmi sme sa báli, nemali sme čo jesť. Kto neprežil vojnu, teda hlad, strach, chlad, nemôže a nevie to pochopiť. Boli a sú to stále strašné emócie. Rozhodla som sa vyspovedať papieru a spísať to, čo som si ako dieťa z týchto čias zapamätala. Nerobila som to pre popularitu, ale chcem zanechať odkaz mojim deťom,

vnukom, pravnukom a ďalším generáciám,“ prekvapila nás, že jej spomínanie bude naozaj autentické.

A hneď aj pokračuje. Konkrétnou spomienkou na konkrétny deň končiaceho sa leta roku 1944: „V to včasné nedeľné ráno, zrazu nastal hukot dolinou. O chvíľu sa ukázali vojenská auta, vtedy zvané Schtudebacker, ktoré mali na miesto zadných pneumatík oceľové pásy ako tanky. To rachotenie nás vystrašilo. Ešte horšie, keď do kuchyne vtrhlo niekoľko vojakov s krikom „partizán, partizán!“ Vojaci vtrhli do izby a namierili na bratov zbrane. Mama plakala. Nie. To moji synovia, ukazujúc na hrudník a za lakty chytenými rukami ukazovala ako sa hojda dieťa. To už bratia boli na nohách a ukazovali legitimácie o trvalom pobyte a Janko o invalidite. Toho nechali doma, ale Fero musel odísť s tými vojakmi.“

Tragédiou sa táto udalosť, našťastie, neskončila. Možno aj preto, že jej rodina nestrácala ani v tých najdramatickejších chvíľach ľudskosť. Dokazuje to ďalšia Máriina spomienka:

MÁRIA PIŽEMOVÁ

„Mama a sestra dovarili obed. Zemiaky, fazuľový prívarok, ale na zahustenie preosiali trocha šrotu a vylepšili volským okom. Polievka bola zemiaková. Na-

jedli sme sa a mamka mi dávala v kastroliku obed a posielajú ma k vojakom na stráž. Bránim sa. Mama, ale veď to sú Nemci a vy im dávate jesť? Len choď. Od rána tam ležia, nič nejedli, sú hladní. Aj náš Štefan je na fronte. Jak by bolo dobre, keby aj jemu niekto dal sa najesť. Dost, že ho vši žerú. Šla som a rozniesla som obed všetkým štyrom strážcom. Najprv mierili na mňa puškami. Potom, keď som znášala kastroliky naspäť, každý povedal DANKE. Na veľkorysosť obyčajnej ženy, mojej veľmi múdrej mamy nikdy nezabudnem.“ Také presné spomienky jej pomáha dodnes uchovávať zápisník, do ktorého ich celý život zapisuje. Dojemný a múdry je aj jej rozhovor so strážnikom v horárni, kam utiekla 7-ročná Mária pred nemeckými vojakmi.

„Strážca si ma posadil na koliená a začal sa mi prihovárať: „Do školy už hodíš?“

„Ešči som ľem začala.“ „Bogančiky máš?“ „Nemám. Mama mi kupia „A huňu máš?“ „Co to huňa?“ „Kabacik na pľeca“ „Nemám také“ „A čokolade ši jidla?“ „Ja neznam čo je take čokolade.“ „Takože kavovo, sladko a barzo dobro.“ „Tako som ešči nejedla“ „A pomarače už znáš jake to jest?“ „Neznam, ešči som nevidzela pomaranče.“ „Neboj še, jak vyrošneš veľika a už nebudze vojna, budú i pomaranče i čokolada.“

Spomienok na vojnu, ktorá neobišla ani Novoveskú Hutu, má pani Mária vo svojom deníčku oveľa viac. A my sme radi, že je ochotná sa s nimi, prostredníctvom Spišského Patriota, podeliť častejšie.

(sim)

NOVÁ LEZECKÁ STENA NA KOŠIARNOM BRIEŽKU

Tí z vás, ktorí preferujú aktívny oddych, ale aj tí, ktorí si len tak cez letisko zájdu na jedno orosené na Košiarňy briežok, si určite všimli, že pri známej „Novákovej chate“ vyrastá drevené dielo. Ide o umelú lezeckú stenu a nápad postaviť pre Spišiakov takúto nevšednú atrakciu skrsol v hlave športovému nezmarovi Spiša Paľovi Bečarikovi.

Manažér, podnikateľ a poslanec, ktorý na bicykli prešiel snáď pol sveta, známy tenisový, no hlavne basketbalový funkcionár má okrem týchto aktivít aj veľkú záľubu v turistike a horolezectve, a tak bolo len otázkou času, kedy táto spišskonovoveská rarita vznikne. „Ten nápad som v hlave nosil už dlho a bol som presvedčený, že sa to dá urobiť. Dookola som počúval reči ako sa to nedá, no to ma ešte viac motivovalo, aby sa toto dielo v spolupráci s asi tuctom podporovateľov nakoniec podarilo. Nebolo to síce jednoduché, hlavne „vybavovačky“ okolo rôznych povolení ma stáli veľa psychických síl. Som však človek, ktorý vždy hľadá cestičky ako uspieť, dosiahnuť daný cieľ a to nielen v športe. A tak je výsledkom táto unikátna lezecká stena, ktorá ponúka rôzne stupne náročnosti. Od jednoduchých trás, ktoré zvládnu aj 4 – ročné deti a na svoje si prídu aj lezeckí fajnšmekri. A prečo vznikla? Určite to nie je nejaký môj

rozmar. Toto dielo nie je pre mňa, liezť na tejto stene bez akýchkoľvek poplatkov môže celá Spišská Nová Ves a široké okolie. Už dlhšie vnímam veľmi negatívny trend nešportovania mladých. Tí sú radšej zalezení pri počítačoch, ich pohybová kultúra je na mizivej úrovni a keďže som otcom a už aj dedom, cítim morálny záväzok niečo s tým urobiť. Postupnými krokmi treba deti „vyhnať“ z tepla a pohodlia detskej izby a ukázať im, aký je svet športu a pohybu krásny a pre nich veľmi prospešný. V druhom rade je to aj o posilnení morálne – vôľových hodnôt, mladým podľa mňa chýba túžba a vôľa pobiť sa o vytýčené méty. Pevne dúfam, že aj táto nová atrakcia prispeje k naplneniu týchto cieľov. Zmysel to určite má, veď budúcnosť je práve v našej mladej generácii,“ objasnil filozofiu projektu jeho autor. Ten nosí v hlave i iné nápady, ktoré chce realizovať. „Už dvadsať rokov sme presviedčani, že práve turistický ruch by mal byť našim

priemyslom. Máme tu vďaka Slovenskému raju najkrajší kus Slovenska, ponúkajú sa nám šance a treba ich využiť. Lezecká stena, ktorú sme postavili, ako i cyklochodníky, ktoré sme urobili, to všetko by malo slúžiť ľuďom, ktorí do Raja prídu za relaxom a oddychom. Prídu, minú peniaze a ak sa tu budú cítiť komfortne vrátia sa a „dotiahnu“ sem i svojich známych. A roztočí sa špirála, ktorú potrebujeme. Ľudia budú mať vďaka tomu prácu a bude sa im žiť spokojnejšie a šťastnej-

šie,“ dodáva Bečarik. My dodávame, že oficiálne otvorenie sa uskutoční 21.9.2014 o 13.00 hod. a všetci Spišiáci sú vítaní. „Budem veľmi rád ak príde čo najviac Novovešťanov. Čaká ich zaujímavý program, ktorý zatiaľ neprezradím. Určite sa každému ujde riadna porcia gulášu, verím, že nás nesklame počasie, tak nech len rodičia vezmú svoje detičky, prídu a vyskúšajú si čaro lezenia v lone nášho krásneho Slovenského raja. Budeme sa veľmi tešiť,“ pozýva Pavol Bečarik.

-red-

Dni mesta - luxusná ...

pokračovanie zo str. 1

patriotov opäť raz pookriali. Aj pri pohľade na vyštafirovaných baníkov v slávnostnom sprievode mestom. Aj oni si určite zaslúžia primeranú úctu.

S Dňami mesta sme sa lúčili koncertom IMT Smile. Veľký ťahák prilákal pred Redutu poriadnu masu ľudí. A nielen Novovešťanov. Obyvatelia okolitých dedín si nenechali újsť príležitosť vidieť zadarmo koncert špičkovej slovenskej skupiny. A práve nad tým sa zamyslel jeden môj priateľ, keď sme cestou domov hodnotili koncert. „Koncert bol dobrý, ale najväčšiu radosť z neho majú ľudia z dedín a muzikanti. Ja by som si radšej zaplatil lístok, lebo aj tak som ho zaplatil nielen sebe, ale tým, ktorí nie sú Novovešťania. A to by mali byť Dni nášho mesta. Veď najväčší prospech z toho mali všetci ostatní,“ prezradil svoj „zdanlivo“ nelogický názor. A nemýlil sa. Znie to síce pekne: Dať Novovešťanom ako darček koncert populárnej skupiny zadarmo, ale sme to nakoniec my, Novovešťania, ktorí ho zaplatia. Z nášho rozpočtu. Z nášho mestského rozpočtu. Pretože ten vytvárame iba my, či už daňami

a odvodomni mestu, alebo štátu. Organizátori Dní mesta do našej spoločnej kasy iba načreli a zaplatili trojdňovú akciu, na ktorej sa prezentovali aj desiatky umelcov z iných luhov a hájov, ako je ten náš - novoveský. Program bol nepochybne hodnotný, ale ešte lepšie by mu pristal prívlastok „luxusný“. Ktovie, či by si namiesto 60-minútovej exkurzie do sveta šlágru IMT Smile, nepriali mnohí Novovešťania mať opravený chodník, alebo lavičky. Pretože miera opráv ciest a chodníkov v meste je limitovaná možnosťami spišskonovoveského rozpočtu. A práve z neho si prešovskí muzikanti možno postavia chodníky ku svojim garážam. Ako to svojky uzavrel spomínaný kamarát: „Pripomína mi to situáciu, v ktorej by gazda nakrmil sliepky kaviárom. Svoje, aj susedove.“

-le-

V LÉGII JE ELITA VOJAKOV Z CELÉHO SVETA

VO FRANCÚZSKEJ CUDZINECKEJ LÉGII SLÚŽIL AJ NOVOVEŠŤAN

Rodák zo Spišskej Novej Vsi okúsil 5 rokov službu vo francúzskej légii. Keďže na Slovensku je služba v cudzej armáde stále trestná, z pochopiteľných dôvodov meno ani fotku nášho respondenta nezverejníme. Preto nazveme tohto Novovešťana napríklad Tibor. A jeho príbeh určite nie je tuctový.

Tridsaťšesť ročný „Tibor“ odišiel do Francúzska začiatkom roku 1999. „Šiel som za cestovaním, peniazmi a dobrodružstvom. Zakopal som na brány cudzineckej légie, kde som potom slúžil 5 rokov,“ povedal bývalý legionár. Po odchode z francúzskej légie začal Tibor pracovať vo Francúzsku na stavbe. Čoskoro sa z neho stal majster a neskôr si urobil vysokú školu stavebnú. Tibor sa už cíti napoly Francúzom. „Mám francúzske občianstvo a francúzsky diplom. Dozeral som na výstavbu rodinných domov, bytov, ale aj 4* hotela. Vo Francúzsku som síce zarobil viac, ako na Slovensku, no aj život tam bol oveľa drahší,“ prezradil.

Ešte počas pôsobenia v légii si Tibor našiel priateľku, s ktorou sa neskôr oženil. „Mám s ňou dve deti. Po ukončení mojej zmluvy v cudzineckej légii sme sa presťahovali na sever Francúzska, do regiónu Brotonska, do mesta Saint Malo. Je to veľmi pekné korzárske mesto. K moru som to mal asi 500 metrov. Prejsť sa

po pláži, alebo si zabehať okolo mora bolo na mojom dennom poriadku. A veru, nebol to len sen, hoci som sa tak občas cítil“ vyznal sa bývalý legionár.

Tibor si za 14 rokov vo Francúzsku musel zvyknúť na kuchyňu plnú morských prišer, no domovinu si neustále pripomínal. „Na Vianoce sme jedávali morku s gaštanmi a fazuľou. K tomu škeble a slimáky. Nikdy som si však neodpustil kapustnicu a rezne,“ podotkol. Jednou z mála vecí, ktoré mu vo Francúzsku chýbali, bol sneh. „Tým, že sme žili pri mori, nemali sme vôbec sneh. Keď som videl zá-

bery na internete zo Slovenska, kde boli kopy snehu, strašne mi to chýbalo,“ uviedol.

Život aj jemu postavil do cesty aj menej príjemné prekážky. Po rokoch spoločného života sa ale Tibor s manželkou rozviedli. „A keďže mi v januári 2014 jed- na francúzska spoločnosť ponú- la prácu na Slovensku, od febru- ára pôsobím tu,“ doplnil.

Tibor zavítal na Slovensko prvý krát až po štrnástich rokoch. Tie dlhé roky ale s rodinou a rodnou Spišskou bol v kontakte. „Moja mama k nám chodievala na dovolenku. Vždy mi rozprávala, čo je nové v rodnej Spišskej. Nik-

dy nezabudla so sebou doniesť bryndzu, domáce klobásky, dobrú slivovicu, ale aj tatranský čaj, ktorý v 99. roku, čo som zo Slovenska odišiel, ešte neexistoval,“ povedal. Okrem tatranského čaju toho ale za 14 rokov na Slovensku pribudlo viac. „Veľmi sa to tu zmenilo. Výstavené diaľnice. V Spišskej pred našim činžiakom vyrástli stromy po štvrté poschodie. Obdivoval som zvonku skráslené zateplené bytovky. Po prvý krát som videl nákupné zóny Tesco a Kaufland. Zmenil sa aj zimák, kde som hrával hokej až do dorastu. Sú to veci, ktoré si ľudia nevšimnú, lebo tu žijú každý deň, ale pre mňa to bolo niečo úžasné,“ natešene sa rozrozprával. Cez letné prázdniny Tibor svoje deti v Spišskej povodil na miesta, kde chodieval on, ako dieťa. „Na kúpalisko, plavárňu, na Zelenú lávku na Čingove, na Dedinky, či Košiarny briežok. Áno, pre toto všetko sa treba vrátiť domov. A domov je len jeden. Pre mňa je to Spišská Nová Ves,“ uzavrel náš rozhovor ako správny patriot. (sim)

SPOZNAJTE TAJOMNÉ PODZEMIE PROVINČNÉHO DOMU!

Najkrajšie vyzdobená budova v meste- Provinčný dom slúžil už v 15. storočí, ako mestská radnica. „Niekedy v tejto budove sídlil richtár, mestská rada a súdna moc. Mali za úlohu vynášať menšie aj väčšie rozsudky,“ začala spomienkou na slávnú históriu objektu, náš rozhovor pracovníčka múzea Anna Paločková.

Od 16. do 19. septembra si všetci Novovešťania, aj ľudia z okolia, môžu v budove Levočskej brány (Provinčného domu) pozrieť nevšednú prehliadku tajuplných podzemných zákutí. Tie v našej histórii veľa znamenali. Využite túto jrfinečnú možnosť. „Múzejníci“ totiž sprístupnia pamiatky, ktoré si za bežnej prevádzky nepozriete. „Ľuďom ukážeme starú mestskú väznicu, celu predbežného zadržania, dereš, izby hajdúchov (panských sluhov), sklad vína, kuchyňu, čiernu izbu, ktorá slúžila ako archív, najstarší suchý záchod, časť mestskej kanalizácie a ďalšie miesta pod kamennou klenbou,“ vymenovala Paločková. Ak sa príde na tajuplné podzemie pozrieť, určite sa teplejšie oblečte. V podzemí je totiž iba päť stupňov nad nulou a vysoká vlhkosť. Okrem prehliadky, múzejníci priblížia aj poriadok a zákony, aké vtedy vládli v mestách. V tých časoch

bolo zakázané potulovať sa večer v meste, nadávať, kradnúť, ruhať sa Bohu, či ohovárať. V minulosti sa za tieto trestné činy trestalo nemilosrdne. Päťadväť na zadok nebola iba symbolická vyhrážka. „Kedysi sa trestalo zväčša fyzicky. Odsúdených palicovali na dereši. Slúžilo to na odradenie páchania ďalších zločinov,“ vysvetlila. No vynášali sa aj tvrdšie tresty. „Za krádež medi, ktorá sa tu ťažila, odsúdili aj na smrť. Za čarodejníctvo bola v roku 1636 odsúdená Dorota

Pulvermacherová. Ani s pomocou mučenia ju mestská rada nedokázala donútiť, aby sa priznala. Mučenie bolo tak drastické, až sa napokon Dorota priznala, že obcovala s diablom. Nakoniec bola verejne upálená. Známy je tiež rozsudok odsúdených chlapcov, pastierikov za krádež jednej husy. Jedného z nich popravili, dvoch vyhnali z mesta a jedného oslobodili,“ vysvetľovala stredoveké spôsoby trestania v našom messte Paločková. V minulosti sa

tieto tresty vynášali verejne. „Prítomní sa mohli obvineného zastať, alebo svedčiť proti nemu,“ ozrejmila zamestnankyňa múzea. To si budú môcť návštevníci skúsiť na vlastnej koži. Pracovníci múzea im ukážu spôsob, ako sa niekedy súdilo. „Vyberieme nejaký trestný čin z archívu. Uvidíme, či sa naši súčasníci zastanú týchto obvinených, alebo budú hlasovať proti nim,“ spresnila.

Prehliadka tajuplných podzemných priestorov je po prvý krát, v rámci dní Európskeho kultúrneho dedičstva. Do budúcnosti chcú tieto priestory múzejníci sprístupniť verejnosti aj expozične. Súčasťou dní Európskeho kultúrneho dedičstva bude aj výstava „Život za kláštorňými múrmí“ V rámci nej návštevníkom ukážu pamiatky z Kláštoriska. Ide o súbor kachlíc a ďalších archeologických nálezov. (sim)

Foto: Monika Dobšínská

FOTOREPORTÁŽ

DARDANELY

JOZEF GONDA: „CIEĽOM JE POSTUP DO DRUHÉHO KOLA PLAY – OFF, PRIORITOU JE VŠAK MLÁDEŽ“

Ak v Spišskej Novej Vsi vyslovíte slovné spojenie „mužský basketbal“, okamžite vám musí „naskočiť“ jeho meno. Človek oddaný svojmu milovanému športu telom aj dušou, bývalý prvotligový hráč Spišskej Novej Vsi, či Košíc, úspešný funkcionár, lokálpatriot, ktorého je radosť počúvať. Prezident basketbalového klubu BK AC LB 04 Spišská Nová Ves – Jozef Gonda.

Hoci je vás vidno na každom basketbale a širokej verejnosti ste dostatočne známy, predsa len, predstavte sa našim čitateľom.

Okolo basketbalu sa „motám“

celý život a neprežením, ak poviem, že je to láska na celý život. Ako hráč som v dresoch Spišskej Novej Vsi a Košíc hrával druhú najvyššiu súťaž v bývalom Československu

a po skončení hráčskej kariéry som sa vrhol na funkcionárčenie. Začali sme v mladej partii, kde sme pod vedením takých pánov ako Vlado Jasenčák, „Pubo“ Kráľ, František Vanuško, či ďalší, spoznávali basketbal z tej druhej strany. Moje pôsobenie môžem rozdeliť na dve fázy. Pred nežnou revolúciou to bolo predovšetkým o športe, po nej sa to bohužiaľ zvrátilo a dnes je to predovšetkým o zháňaní finančných prostriedkov. Je to na úkor športu všeobecne, čo ma veľmi mrzí, platíme daň dobe, v ktorej žijeme.

Aj spišskonovoveský basketbal má svoje „fázy“. Po etablovaní v najvyššej súťaži prišiel rozkvet, ktorý vyvrcholil

extraligovým bronzom, no v minulej sezóne prišiel pád. Prečo?

Všetko so všetkým akosi súvisí. Nerád by som hovoril len o peniazoch, pretože šport by mal prinášať iné, predovšetkým pridané hodnoty. V minulej sezóne sa to akosi nakopilo naraz. Vďaka zlej ekonomickej situácii nielen na Spiši, nám odskočilo až 15 významných podporovateľov, a tak sme si zákonite museli utiahnuť opasok. Keďže je však Spišská Nová Ves v basketbalovej obci vnímaná ako seriózny klub, nechceli sme sa odhlásiť z extraligy. My sme klubom, ktorý vždy staval a bude stavať na svojej mládeži a myslím si, že tá potrebuje vzory. Preto sme

aj za cenu toho, že sme v extralige nehrali prvé a ani druhé husle, v nej ostali, aby mladí chalani mali čo „obdivovať“. **Celý čas sa točíme okolo financií. Skúste čitateľom objasniť, aké nákladné boli úspešné sezóny a s akým budgetom ste išli do minulej sezóny.**

Ako som už spomínal, náš klub, to nie je len A – tím. Pravidelne obsadzujeme celú pyramídu mládežníckych súťaží, sme na to patrične hrdí a sme presvedčení o tom, že táto filozofia je správna. Ale späť k vašej otázke. V „bohatých“ sezónach sa rozpočet na sezónu šplhal do výšky 300 000 eur, vrátane všetkých režijných nákladov. V minulej sezóne to

spadlo na 50 000, čo znamená, že sme prišli takmer o dve tretiny príjmov, čo sa zákonite muselo odraziť na výsledkoch. Chcel by som však poďakovať nášmu divákovi, ktorý to pochopil a nezanevrel na nás. Veľmi si to vážime, jeho oddanosť je zaväzujúca a urobíme všetko preto, aby opäť zo zápasov odchádzal spokojný.

Ostaňte ešte chvíľu pri minulej sezóne. Pred ňou ste avizovali, že v prvom rade dostanú šancu na palubovke odchovanci, no po ihrisku behali predovšetkým „lacní“ legionári. Prečo?

Máte pravdu v tom, že minulé sezóna bola priam ideálna na to, aby hrávali domáci odchovanci. *(pokračovanie na str. 7)*

ŠKOLY OPÄŤ OŽILI

VÝBAVA PRE PRVÁČIKA VYJDE „MASTNE“

Po dvoch mesiacoch sladkého nič nerobenia zazvonil školský zvonec a rozprávke menom prázdniny urobil koniec. Aj žiaci zo Spišskej Novej Vsi. 2. septembra slávnostne odštartovali nový školský rok.

Už od skorého rána sa naše mesto zaľudňovalo o veľa viac ako cez letné prázdniny. Po ulici chodili davy školákov. Pre všetkými školami chránili ich bezpečnosť štátni aj mestskí policajti. Začiatok školy je veľkou atrakciou najmä pre prváčikov. Vydesení ale aj vytešení prváčikovia stáli pred každou základnou školou. Prišli so svojimi rodičmi. Niektorí s aktovkou na chrbte, iní s gerberkou v ruke pre svoju prvú pani učiteľku netrpezlivo čakali, čo sa bude diať. Na školskom dvore jednej z miestnych „základiek“ sme stretli aj prváčka Jakubka so svojou mamkou. „Nevedel som sa dočkať tohto dňa. Teším sa na nových kamarátov, pani učiteľku a aj na učenie. Budem vedieť čítať a písať. Páči sa mi tu,“ rozprával o svojich prvých dojmoch šesťročný Jakub.

Začiatok školy, to ale nie sú iba prvé dojmy maličkých prváčikov. Pred každým štartom nového školského roka sa robia mnohým rodičom vrásky na čele. Rozmýšľajú, ako zas zasiahnu rodinný rozpočet školské potreby pre svojho potomka. Výbava, najmä pre prváčka, je totiž finančne veľmi náročná.

Papiernictvá v Spišskej Novej Vsi si tradične koncom augusta a začiatkom septembra mädli ruky. Nákupná mánia totiž frčí na plný plyn. Od rodičov, ktorí takýto nákup absolvovali sme sa dozvedeli, že kompletná výbava pre prváčka vyjde od 50 do 150 eur. Pani Lucia, ktorá žije z invalidného dôchodku, nakupovala školské potreby pre svoje dieťa podľa zoznamu, ktorý našla na internetovej stránke školy. „Keď som bola prváčka ja, množstvo vecí sme dostali zadarmo. Nespomínam si, že by sme si museli kúpiť výkresy, alebo sme potrebovali štyri rôzne vrecká.“ V spišskonovoveskom papiernictve nechala Lucia za pomôcky pre svoju ratolost' 48,96 eur. „To

ešte musím kúpiť aktovku, peračník, cvičky, biele tričko, perá. Vidím to na ďalších 100 eur. Povedzte mi odkiaľ, keď ja mám minimálny príjem a manžel je nezamestnaný. Začiatok školy nám veľmi zasiahol do rodinného rozpočtu. A to budem samozrejme malému musieť dokupovať štetce, ceruzky a iné veci aj počas školského roka.“

Takýchto rodín, ktorí nechali v papiernictvách rovnako peňaží ako Lucia je v Spišskej 455. Do školských lavíc si totiž tento rok sadlo 455 prváčikov. Samozrejme, ani výbava starších školákov nie je lacný špás. Ústava pri tom zaručuje právo na bezplatné vzdelanie. Asi kvôli takýmto nezmyselným článkom ju nikto nečíta. **(sim)**

RECEPTY DO STAREJ MACERI

PAŠČIKA Z VYDERNIKA

Mali sme kedyškaj davno, ešči na esveeške takeho nenapadneho hlapčika, žeby še neurazil, kedz ešči žije (a to mu prajem), ta ho budzem volac Dušanko Š. Nebul na kolektivne športy, aľe šicko ostatne, co lapil do ruky, ta to mu šlo. Pametam, že kedz sme rucali s diskom a aj s otočku, on prišol, hycil disk do ruky, šmaril ho jak kameň a aj tak to bulo o dzešec metre ďalej, jak my ostatni. A až kamarat Ďuri F. prišol na to, dze še ukryvala tota finta sily, kedz raz okoštoval jeho dzešatu a bul potymkaj až do večera jak trome gumkači dohromady. Macer Dušanka Š. z Vydernika, cetka Maňka mu na dzešatu balila hľeba z domacky urobenu bočikovu paščiku.

No a tu je recept na toten „Špisky gumidžus“

Co vám treba?

Das pol kila dobre prerostnutého bočika, jednu veľku v occe a oľeji naloženu kapiju, das dve cebule, tri vajca, dva ložečky horčice, šmalec, soľ, červenú papriku a vegetu.

No a tehnicke typy muša mac aj mlynček na meso.

Jak to zrobice?

Bočik i zo skurku narežece na falatky. V harenču rozpušćice šmalec, pridace na drobno narezanu cebulu a osmažice. Šturice tam to meso, osol'ice, opekace a mješace, kym še da a kym še nepripaľuje. Vľejece ceplu vodu, pridace červenú papriku, zakryjece šerpenku a pomaličky dušice. Žeby sce buli aj medzitým využity, v iným kastrolku uvarice na tvrdo tri vajca. Mace času, kukace do harenca a filozoficke typy možu das hodzinu špekulovac, co bulo skorej. Kura, či vajco? No a kym bočik (co ho sem tam podľevace z vodu) zmekne a skurka na nim neje gumena, my gurmani še cešime, že aj kura aj vajco še daju jesc a už je ľem na nas, co zjeme jak perľše. Kuru, či vajco. Kastrol potym odložice do špajzky a kedz vychladne, vyberece mlynček na meso a meľece. Kušćičko meska, sem tam vajco, sem tam kapiju. Nakonec pridace do zomleteho horčicu, vegetu a poradne pomješace. Bočikova paščika pre Dušanka Š z Vydernika je hotova

Ta ne tak calkom. Cetka Maňka tam ešči coškaj pridavala, dajaku ingredijenciju, bo kedz sebe ja dneškaj totu paščiku urobim, ta aj tak furt nemožem rucic s tym diskom dajak ďalej a kedz som minule skušal, ľem tak na suho otočku, seklo me v križoch a teras mušim čekac, bo ani nezakrucim z mlynčekom.

Bo jak hvari klasik:

KEDZ ŠI STARY, NEMAŠ SILU A NA PREDPIS GUMIDŽUS
BUDZ SPOKOJNY ŽE ŠI NEHYCIL PRI VARENI HEXENŠUS

Michal Buza starší

dokončenie zo str. 6

vanci. Ale keď sme pred ňou urobili internú inventúru, prišli sme na to, že nemáme s kým hrať. Hráči, ktorých sme vychovávali aby dostali presne túto príležitosť, sa „rozutekali“ za lepšími podmienkami, čo ja v dnešnej dobe plne chápem a rešpektujem. Ostali tu ozajstní lokálpatrioti, ktorých sme doplnili lacnejšími legionármi. Aj preto patrí takým hráčom ako Hovaňák, Bečarik či Baldovský veľká vďaka. **Posuňme sa k nasledujúcej sezóne. Práve Vlado Hovaňák odišiel do Prievidze, čo mnohým fanúšikom pohlo žľou. Nedal sa na Spiši udržať?**

Vlada si hlboko vážim a som presvedčený, že o ňom budeme ešte v spojitosti so spišským basketbalom veľa počuť. Výrazne sa angažoval v úspešnom projekte „Deti na basket“, bol nepriehládnuiteľnou persónou na ihrisku i mimo neho. Je to chlap po tridsiatke, ktorý už

má rodinku, o ktorú sa chce postarať. Má svoju ohromnú kvalitu i cenu. Pred sezónou bol postavený pred dve voľby. My sme mu mohli v rámci svojich možností ponúknuť kombináciu zamestnania a hrania, on si však vybral druhú cestu a na „plný úväzok“ sa upísal Prievidzi, kde si ho priam vypýtal náš bývalý tréner Krunoslav Krajnovič. Vôbec mu to nezazlievame, naopak prajeme mu v novom pôsobisku všetko dobré. Ja však pevne verím, že Vladov synček začne hádzať prvé koše na našej palubovke a že meno Hovaňák sa ešte na našej súpiske objaví.

Na Spiši sa menil aj tréner. Milana Černického nahradil Ivan Kurilla, káder sa postupne stabilizuje. S akými cieľmi vstupuje basketbalová Spišská Nová Ves do novej sezóny?

Tak ako som poďakoval Vladovi, musím sa ešte slovom pristať i pri Milanovi Černickom. Odviedol pre nás v krízovom roku

špeciálnu robotu a je pre nás ctou, že viedol spišskonovoveskú loď v takých búrlivých vodách. Sme radi, že sme „vychovali“ reprezentačného trénera... Milan odišiel bližšie k svojej rodine, no jedného lokálpatriota nahradil ďalší srdciar. Ivan Kurilla prijal naše podmienky a s vervou jemu vlastnou sa pustil do práce. Imponuje mi na ňom túžba urobiť za málo peňazí veľa muziky. Aj táto sezóna sa bude hýbať v podobných číslach ako v minulom roku, i keď malinké zlepšenie tu predsa len je. Tréningy majú patričnú úroveň, chalani zaberajú naplno a verím, že sa to na palubovke v ťažkých zápasoch odrazí. Naším cieľom je prejsť cez prvé kolo play – off. Chceme prinášať našim fanúšikom radosť, máme opäť ambíciu urobiť z basketbalu celospoločenský fenomén. Obnovili sme komunikáciu s partnermi ohľadom polčasových kultúrnych vystúpení, chceme aktivizovať mládež skrz nový mládežnícky

projekt, o ktorom bude verejnosť včas informovaná. Projekt „Deti na basket“ bude fungovať ďalej už bez našej účasti. Je našou túžbou a aj poslaním dostať deti do haly, i keď konkurencia v podobe „lákadiel doby“ je veľmi tvrdá, no nevzdávame to a veríme, že mládež, ktorá vždy basketbal na Spiši zdobila, bude opäť našim silným tromfom. Úspechy máme aj na funkcionárskom poli. Člen nášho Výkonného výboru, Rastó Javorský, sa stal disciplinárnym riaditeľom mužskej extraligy. Na záver chcem využiť priestor a ešte raz poďakovať divákovi a všetkým, ktorí akoukoľvek formou pomáhajú spišskonovoveskému basketbalu. A hoci momentálne žijeme vďaka rôznym, niekedy i pre mňa nepochopiteľným veciam zlú dobu, verím, že na konci povestného tunela svieti svetlo, ktoré prinesie pre náš milovaný šport opäť dobré časy. Naš basketbal si ich určite zaslúži. **-ob-**

PREDSTAVUJEME „MALÉ ŠPORTY“ - ŠPORTOVÉ RYBÁRSTVO AKO PSTRUHY, LIPNE, ČI HLAVÁTKY (NE)KONČIA NA UDICIACH SPIŠSKÝCH RYBÁROV

Zvykne sa im hovoriť aj tichí blázni. Hodiny a hodiny dokážu nečujne sedieť na brehu, vychutnávajúc chod tečúcej rieky a okolitej prírody, čakajúc na vhodný záber. Ján Werich raz povedal, že čas strávený na rybách sa do života nezapočítava. Reč je o rybároch, ktorých je v našom meste požehnane a o ktorých počuť stále viac a viac.

Bohatá spišská rybárska história, o budúcnosť našich riek sa obávať nemusíme

Už v 17. storočí sa v kráľovskom Anglicku začala história kráľovskej disciplíny športového rybárstva – muškárenia, ktorej sa v dnešnej rubrike budeme prednostne venovať. Muškárenie je športom gentlemanov, hlavným mottom muškárov je „chyt' a pust'“, čo v preklade znamená, že ani jedna ryba neskončí na pekáči, ale je púšťaná späť do vody. A muškáreniu sa venujú aj rybári zhromaždení v Miestnej organizácii slovenského rybárskeho zväzu (MO SRZ) v Spišskej Novej Vsi. Tá združuje zhruba 650 členov, ktorí sa starajú o pstruhové a kaprové vody, potoky, liahne a rybníky v blízkom okolí. Stovky dobrovoľných brigádnických hodín len dokumentujú, že rybárčenie je poslanie a nás teší, že sa rybári snažia udržiavať život v spišských riekach a každoročne do nich vypúšťajú tisíce nových rýb. Samotná história rybárstva na Spiši je veľmi bohatá a dopodrobna sa jej venujú publikácie (História na udici od Jána Petrika, či 60. rokov športového rybárstva na Spiši). Tak si len z „rýchliku“ povedzme, že prvá rybárska spoločnosť na Spiši vznikla pravdepodobne v roku 1868 a založil ju Györg Korozmay. Rybárstvo sa rýchlo uchytilo a rozvíjalo a aj napriek útlmom v období svetových vojen stále rozkvitalo až do dnešnej organizovanej podoby.

Spišskonovoveská dvojka postúpila do druhej ligy a chce ísť ešte vyššie

A ako postupne rybárstvo na Spiši kvitlo, mali jeho členovia okrem ušľachtilých chovateľských cieľov aj pretekárske chůtky. Momentálne v rámci MO SRZ pôsobia dva muškárske tímy. Ich členovia sa môžu okrem iného pochváliť aj štyrmi titulmi Majstra SR. My sa dnes zameriame na spišskonovoveskú „2“, ktorej sa počas posledného augustového vikendu podaril husársky kúsok. Viac nám o ňom prezradil jeho člen Peter Greňa. „Ako ste už spomínali, na Spiši máme dva tímy. Jednotka „chytá“ prvú ligu, my sme až doteraz pôsobili v divízii B – východ, no už to tak nie je. V Tvrdošine sme si totiž v závere prázdnin vybojovali postup do druhej ligy, a tak budú mať Spišiáci dve najvyššie súťaže na Slovensku. Základ

nášho postupu sme si už vybojovali na jar v Humennom, na Orave sme ho len potvrdili.“ Zaujímalo nás o čom všetkom je taká rybárska súťaž. „V prvom rade chcem povedať, že muškárenie je naozaj rytierskou disciplínou. Sme šesťčlenné družstvo (Vladimír Vlk, Lubomír Barna, Tomáš Paľa, Marek Truhan, Peter Majoroš, a Peter Greňa), lovíme s háčikmi bez protihrotov, každá ulovená ryba nad 20 cm ide po zmeraní rozhodcami späť do vody. V samotnej súťaži ide o čo najvyšší počet ulovených rýb, samozrejme rozhoduje aj ich dĺžka. Lovia sa pstruhy, lipne, jalce a hlavátky. Sme nesmierne šťastní, že sa nám podaril postup, pretože športové rybárstvo je veľmi náročné na čas i financie. Aj preto by som rád poďakoval predovšetkým MO SRZ Sp. Nová Ves, ktorá nám veľmi pomáha v našej činnosti ako i fondu RWE Compa-

nus, ktorý nás pri našom vzniku finančne podporila. Našou ambíciou je čo najlepšie prezentovať Spišskú Novú Ves v druhej lige a ktovie, možno pôjdeme ešte vyššie. Tím na to máme, veď v našom strede máme aj juniorského vicemajstra sveta Tomáša Paľu, takže si veríme a uvidíme ako to o rok vypáli,“ odhodlane konštatuje Peter Greňa. Ten spolu s ostatnými v tíme nezabúda ani na mládež. „V rámci MO SRZ funguje aj rybársky krúžok, kde veľmi radi uvítame nových nadšencov rybolovu. Viac informácií získajú záujemcovia na stránke www.mostzsnv.sk. Pravidelne im chodíme prednášať a rozprávať o tom, že športové rybárstvo je v prvom rade o chove a až následne o love. Počas nášho trojročného súťažného snaženia sme sa im venovali v rybárskom krúžku v Spišskej Novej Vsi. Venovali sme sa i brigádnickej činnosti, zarybňovaniu, propagácii lovu „Chyt' a pust'“, ochrane a zveľaďovaniu našich riek a potokov. Stovky hodín, ktoré sme strávili tréningom a za zveráčikom pri viazaní umelých mušiek nám priniesli zaslúženú odmenu. Úplne sme sa stotožnili s myšlienkou „chyt' a pust'“ a chceme mladým vstepovať, že pobyt pri rieke, úžasný pocit z úlovku a ešte krajší z jeho opätovného vypustenia, je pre pravého rybára to najhlavnejšie. Veď čo je krajšie ako voda plná rýb, rieka plná života?“ poeticky uzavrel debatu o športových rybároch na Spiši Peter Greňa. **-ob-**

„V predchádzajúcom čísle Spišského Patriota sme uverejnili článok o talentovanom tanečníkovi. Objavilo sa v ňom, nie našou vinou, niekoľko nepresností a tak vám ten článok, už bez jedinej chybičky, ponúkame ešte raz.“

NOVOVEŠŤAN TANCUJE BALET NA DOSKÁCH, KTORÉ ZNAMENAJÚ SVET

Rodák zo Spišskej Novej Vsi, Lukáš Almáši tancuje v Prahe. Talentovaný mladý muž tancuje už od svojich troch rokov. „Tanec milujem. Celý život sa držím tanca a umenia. Stále sa mu venujem a zlepšujem sa v ňom. V 10 rokoch som sa dostal na Tanečné konzervatórium Evy Jaczovej v Bratislave a v šestnástich som prestúpil na Taneční konzervatór hlavného mesta Prahy, kde som úspešne doštudoval. Momentálne mám 20 rokov,“ začína náš rozhovor Lukáš.

Lukášovi sa podaril naozaj husársky kúsok a jeho úspech mohol byť ešte prenikavejší. „Získal som prácu v baletnom súbore v USA, v Providence. Nešťastnou náhodou mi americká vláda zamietla víza,“ prezradil so sklamaním v hlase. Aj keď mu baletenie za veľkou mláskou nevyšlo, smútiť nemusí. Od septembra bude spolupracovať s Novou scénou Národného divadla. „Pripravujem predstavenie, ktoré bude výsledkom môjho nápadu. Ešte o ňom veľa rozprávať nechcem, nech sa ľudia nechajú prekvapiť,“ prezradil tajnostkársky.

Úspešný Lukáš už má za sebou niekoľko účinkovaní vo viacerých predstaveniach Národného divadla v Prahe. „Sú to dosky, ktoré znamenajú svet. Učil som sa u tanečníkov a baletných majstrov na svetovej úrovni na rôznych kurzoch, ktorých som sa zúčastnil. Tancovali sme predstavenia na tých najlepších miestach, takže som veľa cestoval a absolvoval rôzne kurzy pre tanečníkov, ktoré mi zmenili život. Skúsenosti a hlavne zmena miesta v umeleckom živote je veľké plus, veľmi mi to pomohlo,“ vyznal sa Lukáš.

Lukášovi sa v hlavnom meste u našich susedov veľmi páči. „Stovežatá Praha je úžasná. Sú tu nádherné stavby, kostoly a chrámy, ktoré sú jedinečné. Stále rád obdivujem tieto pamiatky. Často ich navštevujem, sú pre mňa zdrojom nových myšlienok,“ hovorí s nadšením. Keďže mladý tanečník miluje ruch veľkomesta, veľmi rád sa ním prechádza s kamarátmi. Večeria, ak môže, v reštauráciách. Najobľúbenejším jedlom baletného majstra sú cestoviny na všakováký spôsob. Rovnako tak miluje dať si v centre Prahy večer mäťový čaj.

Aj keď je Lukáš pôvodom zo Spišskej Novej Vsi, češtinu ovláda na vynikajúcej úrovni. „Keby ste ma počuli, ako hovorím po česky, nepovedali by ste, že som Slovak, ale skôr, že pochádzam z východných Čiech. Na svoj domáci jazyk, nádhernú slovenčinu však nedám dopustiť. Keď mám príležitosť tak komunikujem iba po slovensky,“ povedal.

Lukášovi sa za domovom, pochopiteľne, enie. „Moja mamina žije v Žiline, ale babka s dedkom žijú na východnom Slovensku. Vraciam sa k nim stále, ale už len na návštevu. Zájdem na záhradu svojich starých rodičov, kde som prežil skoro každé prázdniny svojho detstva. Celá rodina mi vždy bola najväčšou oporou. Podporovali ma a starali sa o mňa, keď som bol chorý. Spiš je miesto, kde som sa narodil a vždy to tak aj zostane. Moja rodina, ktorá tam žije, bude vždy len moja a rád ich navštívim všetkých, aj keby som mal preletieť polku sveta,“ prezradil na záver správny patriot Lukáš Almáši. A my Novovešťania môžeme byť opäť o trochu viac hrdí na šikovného tanečníka, ktorý šíri dobré meno Spiša aj ďaleko za jeho hranicami. **(sim)**

VYDARENÁ SPIŠSKÁ HOKEJOVÁ EXHIBÍCIA

Zdá sa, že ambície hokejových spišskonovoveských bossov oživiť novoveský hokej nie sú len prázdny mlatením hokejovej slamy. Po letnej stabilizácii funkcionárskych i hráčskych postov sa náš hokejový stánok dočkal akcie, ktorá tu roky nebola. Hokejky si proti sebe v exhibičnom zápase skrížili súčasní hráči HK Sp.Nová Ves a odchovanci spišskonovoveského hokeja.

Exhibícia priniesla krásne góly, Krajňák by privítal generálneho sponzora

A veru bolo sa na čo pozerat'. V „domácich“ dresoch, ktoré mal pod kapitanstvom palcom Ľubomír Vaic korčuľovali borci, ktorí sa budú snažiť prinavrátiť zašlú spišskonovoveskú hokejovú slávu a podľa mien by to vôbec nemuselo byť márne. Veď v modro – žltých farbách okrem Vaica predvádzali svoje zručnosti i Rišo Smotrilla, Jožo Hrubý, Paľo Gurčík, či Mišo Findura, doplnení mladými spišskými puškami. No i na druhej strane korčuľovala hokejová kvalita. Staršiu generáciu spišských odchovancov reprezentovali Peťo Krajňák, Peťo Filip, či Ľudomil Ondov, nechýbali ani opory bratislavského Slovana Libor Hudáček, Mišo Sersen, či Maťo Bakoš a zostavu odchovancov doplnili i také mená ako Miroslav Lažo, či víťaz Stanleyho pohára z roku 2004, vtedajší blesk z Tampy Bay, Martin Cibák. Zápas plný hokejových kúskov s poriadnou dávkou exhibície skončil „nečakane“ 12 : 12 a na nájazdy zvíťazili napokon domáci 2 : 0. Ale o výsledok určite nešlo. „Som nadšený touto akciou celú to vypálilo parádne. Oslovil ma nový riaditeľ klubu Miro Gavalier, či by som neprišiel podporiť dobrú vec, nezaváhal som a vôbec to neľutujem. Je to akcia, ktorá tu chýbala a ktoré treba robiť. Veľmi som sa bavil a verím, že sme ukázali niečo

i našim fanúšikom,“ vyzroprával svoje prvé dojmy v mixzóne poriadne upotenený „veterán“ HK SNV Peter Krajňák. Bývalý skvelý krídelník vytvoril s Peťom Filipom, tak ako za mladých čias, smrtiaci útok odchovancov, sám strelil tri góly a ukázal, že zo svojho hokejového umu nestratil takmer nič. A ako vidí snahu o oživenie hokeja na Spiši? „Po dlhšom čase sa v klube pohli ľady a aj táto akcia ukázala, že je tu snaha a ambícia niečo zmeniť. Tento krásny štadión, títo výborní fanúšikovia si jednoducho zaslúžia najvyššiu súťaž. A čo k tomu najviac treba? Odpoveď je jednoduchá – peniaze. Spišská Nová Ves by nutne potrebovala generálneho sponzora, aby sa opäť nestalo, že financie vydržia len do Vianoc a potom príde

pád. Verím, že to nové vedenie zvládne a že sa na Spiši opäť raz bude hrať extraliga,“ dodal Krajňák.

Slovanisti s uvoľnením problému nemali, Gavalierovi chýbalo viac divákov

Značne „smutne usmiaty“ schádzal z ľadu aj jeden z hrdinov strieborného slovenského reprezentačného tímu z Helsínk a člen družstva porazených odchovancov Libor Hudáček. Ten v zápase nepremenil zopár tutoviek a bol na seba zjavne „nahnevany“. „Mali sme to vyhrať, ale nevedí veď nakoniec aj tak triumfovala Spišská Nová Ves. Veľmi som sa zabavil, na ľade sme si to užívali, dúfam, že to diváci videli. S uvoľnením zo strany Slovana sme problém

nemali, bola to plánovaná vec, oni tieto veci chápajú. Veľmi som sa tešil na tento zápas, tu som hokejovo vyrastal a vždy rád pomôžem ak o to bude záujem. Najviac som sa hecoval s Rišom Smotrilom, no aj s ostatnými chalanmi sme si zahrli pekný hokej a verím, že Spišská pôjde hokejovo nahor,“ vyjadril sa po zápase od ucha k uchu usmiaty Hudáček. Spokojnosťou žiarilo aj defenzívne eso nášho jediného zástupcu v KHL Michal Sersen. „Bolo to strašne fajn, akcia splnila svoj účel. Na ľade som sa stretol s chalanmi s ktorými som vyrastal, verím, že sme zabavili publikum. Nám o chvíľu začína KHL, je samozrejmé, že sme hrali tak, aby sme sa nezranili, no to sa v takýchto zápasoch takmer vôbec nestáva. Tréner Čada

by nám dal...“ dodal Sersen. Spišská hokejová exhibícia sa teda vydarila na výbornú. Mala síce maličké kazy, za ktoré za jednotku píšeme maličké mínus (slabšia propagácia, neúčasť niektorých proklamovaných hokejistov, či moderátora, jeden otvorený bufet), no organizátori si za sympatickú snahu zaslúžia určite palec hore. „Trošku sme sklamaní, že neprišlo viac divákov (podľa oficiálnych zdrojov bolo predaných 1532 lístkov pozn. red.), ale na reštart novoveského hokeja to bolo hádam aj dosť. Veríme, že touto akciou sme začali niečo nové, zápas nebolo ľahké zorganizovať, na poslednú chvíľu sa nám pre zranenie zopár chalanov odhlásilo, no napokon sa to podarilo. Všetci oslovení odchovanci povedali hneď bez prehovárania jednoznačné áno, čo si veľmi vážime,“ zhodnotil exhibíciu nový riaditeľ HK Miroslav Gavalier. Verme len, že táto akcia neostane len ojedinelou lastovičkou a že oživenie hokeja na Spiši dostane reálne kontúry. A k tomu budú hokejisti potrebovať aj Vaše hlasivky, veď Spišská Nová Ves bola vždy známa svojou atmosférou. Tak skúsme zabudnúť na staré boľáčky, je tu nová sezóna, sú tu nové ciele a výzvy. Verme našim hokejistom a ako správni patrioti si nájdeme cestu na štadión a mohutným „Nová Ves“ prispejme aj my k oživeniu hokeja na Spiši.

-ob-, -pet-